

М. 576. Семъ-те даде по мома, Старо зеде две моми. М. 269. Во езеро асджеръ ненаситни, Секон день п' еденъ човекъ ядитъ. М. 11. Самъ съ мотыкъ-та на рамо прѣдвождаше гы по стотинѣ по двѣстѣ душъ за да поправятъ тыя пѣтища. Л. Д. 1869 р. 130. Сякой ѣ даде по цѣло А войвода-та жълтица. Д. 25, 46—47. По единичек сми на майка, За нас ся, Татунчо, смили. Д. 31, 48—49. Околовръстъ въ бръчмата са нарѣдени столчета съ по три крака. Зк. 81. (съ *трима ножками каждый*). Единъ Евреинъ вѣрви и продава разноцвѣтни шербети и разхладава пѣтици-тѣ по за десять пари. Л. Д. 1876 р. 123. И млѣко-то трѣбва да прѣсѣди по нѣкой чясъ у сисы-ты за да узрѣе. Л. Д. 1869 р. 93. По нѣкога—по временамъ: А по нѣкога се чуѣше отъ нѣкое далечно езеро гласътъ на лебедъ. Тб. 19. 18) По нарѣчие, образуеъ сравнит. степенъ (не только при прилагат., но и при *цѣлыхъ выраженияхъ*): Ой вие Сърбски млади! Ега утъ вода излезете, Да си бидете по силни утъ каменъ. D. S. 10, 150—152. Да видиме кой отъ насъ по-юнакъ. М. 173, р. 271. Лулчу пріе по съсъ сърце (охотнѣ) тая работа. Зк. 13. Казаа Ахъ-челеби по-на югъ отъ първа-та (Султанъ—іерп). Л. Д. 1870 р. 72. Тая земя са намира много по-на сѣверъ. З. 42. Като видѣ Райнъ по-веселя, тя и' каза. Р. 66. Сѣкы мисляше какъ по добръ да ся укрия отъ дѣждъ и грѣмѣжъ. Р. 68. Вижда се на книжаритѣ по да имъ е идело на смѣтката нови произведения да печататъ. Пс. 9—10 р. 148. (*книгопродавцамъ было бы выюдность*). Това не му е побъркало да ся опита силитѣ по другъ клонъ на литературната дѣятелность, по кой-то клонъ по му иде отъ рѣки да работи. ѣб. 167. Невѣстукитѣ огласивахъ съ писъкътъ си полето. По се чуѣше пречевето отъ штурцитѣ (*становилось слышнѣ*). Тб. 19.

Побáгрж *м. св.* обáгрю: Донелъ и една сабля, побáгрена въ кръвта му (*gefärbt mit seinem Blut*). Рш. 98.

Побáрамъ *м. св.* Макед. (*син.* попи́намъ) пошупаю: И си ми зеде стапче железно, За да побарать мѣшконо дете. М. 67.

Побáщимъ *с. м.* посаженный отецъ: Хайде, Марко, кумъ да бѣдешъ, Че имаме цвѣтна свадба,—Нарѣдихме побáщиме, Побáщиме, помайчими, А нѣмаме кой да държи Златни вѣнци, тѣжки мрѣжи. З. 174. Побáщимъ и помайчима. Ч. 16.

Побѣ́гнъ *м. св.* Побѣ́гнувамъ *м. дл.* убѣ́гу, убѣ́гаю; разбѣ́гусь, разбѣ́гаюсь: Побѣ́гнълъ съмъ отъ сръбско робство. Р. 158. Сега Димо нигде веке не побегвамъ Защо я си имамъ то'а мѣшко дете. М. р. 3. Доменико е побѣ́гналъ въ планинитѣ и са скита тамъ съ чета хайдуци. Л. Д. 1875 р. 141. Кога бѣ размиръ година, Кога Татаре вѣрвеха, Сичкото село побягна. М. 93. Побѣ́гване *с. с.* бѣ́гство: И наистина не